

вотъ. Доброто внася свѣтлина въ човѣшкото съзнание, а злото води къмъ тъмнина. Следователно, който не ходи въ доброто и въ истината, той е въ тъмнина. Защо? Защото е изгубилъ ключа на свѣтлината. Дето е свѣтлината, тамъ е животътъ, тамъ е знанието. Дето е животътъ, тамъ е и любовта. Безъ любовъ животътъ нѣма смисълъ. Който има любовъ въ себе си, той проявява волята си, благодарение на което може да постигне всичко, което желае. Човѣкъ е направилъ и прави най-велики и славни подвизи въ любовта. Изгуби ли любовта си, той нищо не може да постигне. Любовта дава импулсъ, потикъ въ живота на човѣка. Любовта е колективенъ актъ, а не единиченъ. Цѣлата природа взима участие въ любовта. Като се влюби въ нѣкого, човѣкъ мисли, че само той изявява любовта си. Той не подозира, че всички живи същества отправятъ любовта си къмъ неговия възлюбенъ, или къмъ неговата възлюбена. Когато се влюби въ нѣкой ангелъ, човѣкъ пожелава да отиде при него. Да отиде при ангела, т. е. при своя възлюбенъ, това значи, да заmine за другия свѣтъ. Като не знаятъ, защо е заминалъ за другия свѣтъ, хората казватъ, че този човѣкъ е умрѣлъ. Когато видите, че нѣкой човѣкъ заминава за другия свѣтъ доброволно, ще знаете, че той отива при своя възлюбенъ, въ другия свѣтъ. Не умира ли доброволно, ще знаете, че възлюбениятъ му е на земята. Той